

MARGOT ȘI ROLAND SPOHN

Ce floare este aceasta ?

EDITURA CASA
ORADEA, 2024

Cum este structurată — cartea ?

ILUSTRATII Imaginea principală mare este prima care atrage atenția și prezintă aspectul caracteristic sau o secțiune particulară a florii. Alte ilustrații oferă informații despre detaliile și caracteristicile semnificative care sunt importante pentru identificare.

TEXTE Textele informative conțin detalii despre răspândirea, utilizarea, istoricul și descrierea plantei. Coloana de pe margine oferă text și imagini despre: habitatul plantei, detalii importante de reținut și imaginea tipică a florii. Pentru florile cărora li s-a alocat o pagină întreagă, caseta „Știați că?” prezintă curiozități interesante despre ele sau despre specie.

INFORMAȚII UTILE

Aici veți găsi informații interesante dintr-o gamă largă de domenii, cum ar fi istoria, medicina și biologia.

ASPECT TIPIC

O fotografie mare oferă imaginea întregii plante sau a unei secțiuni vizibile. Inscriptiunea indică caracteristicile importante.

NUMELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ
DENUMIREA ȘTIINȚIFICĂ,
FAMILIA

ÎNĂLȚIME (H)

Specificația descrie înălțimea florii. Pentru plantele târâtoare este indicată înălțimea de creștere deasupra solului și nu lungimea maximă a tulpinilor.

INDICAREA LUNILOR

Luna sau lunile menționează perioada de înflorire, valabilă în zona principală de distribuție naturală.

FORMA DE CREȘTERE

Indică dacă planta este anuală, biennială sau perenă și modul de iernare (ca plantă perenă, arbust sau semiarbust). În cazul celor otrăvitoare, este prezentă iconița corespunzătoare.

HABITAT

Fotografia prezintă floarea într-unul dintre habitatele sale naturale. Textul descrie celelalte habitate și distribuția în Europa.

PUNCTE IMPORTANTE
DE REȚINUT

Rezumat al informațiilor utile, de exemplu, privind identificarea, distribuția sau utilizarea.

FLOAREA

Prezintă o floare tipică și indică caracteristicile importante de identificare. În cazul plantelor compozite, este prezentat un capitul întreg.

CODUL CULORILOR

Pentru explicații, consultați
► p. 4 / 5.

SIMBOL

Desenele schematice ale formei florilor permit o subdiviziune în cadrul grupei culorilor acestora
► interiorul copertei.

DETALII PENTRU IDENTIFICARE

Micile ilustrații prezintă secțiuni ale plantei, care sunt importante pentru identificare. Textele asociate prezintă caracteristicile tipice.

de munte, bujor galben

Ranunculus acris (Ranunculaceae)
plantă perenă (m.)

legende germane, spiriduși numiți troluri purtau
ben ca pe niște torțe. Cu toate acestea numele
ei, „Trollblume” nu are legătură cu spiritele mun-
se rostogoli) sau „Knolle” (tubercul), referindu-se
uită a florii. În timp ce bujorul galben era destul
i în zona de deal, planta a dispărut în multe lo-
na drenării pajiștilor umede.

de obicei 1, rareori
2-3 flori la capătul
tulpinii

flori de 2-3 cm lățime

tulpina
erectă

Răspândire Pajiști
umede sau ude, smâr-
curi, margini de păra-
ie. În special în munți,
până la altitudini de
peste 2000 m. Aproape
în toată Europa.

- periditat și protejat
la noi
- uneori înfloresc din nou
toamna
- de obicei, crește în
număr mare

floare sferică

10-15 petale

239

frunze divizate
până la bază

secțiuni
divizate încă
o dată

Știați că?

Doar insectele mici reușesc să
pătrundă în floare, ca pole-
nizatori. Trei specii de muște
nu numai că adună nectarul,
ci își depun ouăle pe ovare,
din care se hrănesc ulterior
larvele. De obicei, rămân to-
tuși suficiente semințe pentru
înmulțire.

CASETA „ȘTIAȚI CĂ?”

Caseta conține informații deosebit de interesante despre
floare. În unele cazuri, este prezentată și o specie înrudită.

Codul culorilor	4
Cum identific florile?	6
Semnificația florilor	14

Flori de culoare roșie

 Flori cu cel mult 4 petale	18
 Flori cu 5 petale	28
 Flori cu mai mult de 5 petale/capitul	50
 Flori cu două fețe simetrice	66

Flori de culoare albă

 Flori cu cel mult 4 petale	90
 Flori cu 5 petale	104
 Flori cu mai mult de 5 petale/capitul	129
 Flori cu două fețe simetrice	148

Flori de culoare albastră

 Flori cu cel mult 4 petale	152
 Flori cu 5 petale	158
 Flori cu mai mult de 5 petale/capitul	174
 Flori cu două fețe simetrice	183

Flori de culoare galbenă

 Flori cu cel mult 4 petale	202
 Flori cu 5 petale	216
 Flori cu mai mult de 5 petale/capitul	238
 Flori cu două fețe simetrice	266

Flori de culoare verde/maro

 Flori cu cel mult 4 petale	288
 Flori cu 5 petale	300
 Flori cu mai mult de 5 petale/capitul	304
 Flori cu două fețe simetrice	305

Index al speciilor de flori	310
-----------------------------	-----

Cum pot identifica florile cu ajutorul codului de culori ?

FLORI DE CULOARE ROȘIE

Florile roșii au nuanțe foarte variate, de la roșu-portocaliu, roz sau roșu-rubiniu, până la roșu-aprins. Florile roșii ies bine în evidență pe fondul verde al frunzelor, astfel încât le putem recunoaște cu ușurință chiar și pe cele mici. Albinele, pe de altă parte, nu recunosc culoarea roșie. Dacă totuși vizitează flori roșii, atunci în nuanța roșie există adesea irizații de albastru sau galben. Unele flori reflectă lumina UV, vizibilă pentru albine.

► PAGINILE 18–89

FLORI DE CULOARE ALBĂ

Florile albe strălucesc din verdele frunzelor, mai ales în locurile întunecoase. Acest contrast le face să iasă în evidență nu numai pentru noi, oamenii, ci și pentru insecte. Multe plante acvatice au, de asemenea, flori albe. Alte plante au flori mici albe, în număr atât de mare, încât sunt vizibile de la distanță. Albul florilor este dat nu doar de pigmentii albicioși, ci, precum în cazul zăpezii, de reflexia luminii în cavitățile pline de aer.

► PAGINILE
90–151

FLORI DE CULOARE ALBASTRĂ

Nuanțele de albastru ale florilor variază de la albastru-deschis delicat până la albastru-închis, aproape negru. De asemenea, este destul de frecventă și culoarea violet sau, în cazul unor flori, culoarea li se schimbă din roșu în albastru abia în timpul înfloririi. În comparație cu galben și alb, albastrul nu este o culoare atât de răspândită la flori. Florile de un albastru pur, precum cele de gențiană, reprezintă adesea un simbol al fidelității.

► PAGINILE 152–201

FLORI DE CULOARE GALBENĂ

Nuanțele de galben sunt printre cele mai frecvente la florile întâlnite la noi. Acest lucru se referă atât la varietatea speciilor, cât și la numărul foarte mare de flori individuale: primăvara, pajiștile par deseori galbene de la distanță, datorită nenumăratelor flori de această culoare. Culoarea galben atrage o varietate de polenizatori fiind foarte bine percepută de albinele melifere și de multe alte insecte.

► PAGINILE 202–287

FLORI DE CULOARE VERDE/MARO

Multe dintre plantele cu flori verzi sau maro se disting prin faptul că au flori mici, așezate foarte aproape una de alta. Chiar și așa, însă, multe dintre aceste flori sunt extrem de greu de perceput de ochi. De multe ori, nici insectele nu sunt interesate de ele, polenul lor fiind transferat la alte flori mai ales de vânt.

► PAGINILE 288–310

Culoarea florilor

Florile prezentate în carte sunt organizate în cinci grupe principale, în funcție de o caracteristică foarte ușor de recunoscut chiar și fără cunoștințe de botanică – culorile lor. Aceste grupe pot fi găsite rapid cu ajutorul codului de culori.

Culoarea florii

Codul de culori arată culorile floriilor: roșu, alb, albastru, galben și verde/maro. Majoritatea speciilor pot fi clasificate destul de ușor în aceste grupe. Culoarea tipică a floriilor se observă cel mai bine la cele deschise complet.

Culoarea schimbătoare a florilor

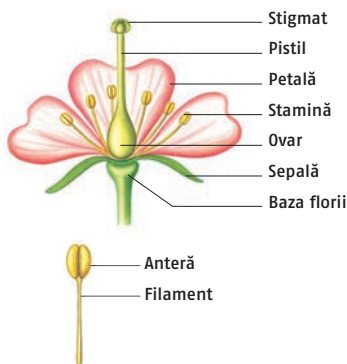
Florile de culoare violet pot avea diferite nuanțe între roșu și albastru. Dacă pe toată perioada de înflorire ele par mai degrabă de culoare roșu-violet, atunci se regăsesc în grupa principală roșie, iar dacă par mai degrabă de culoare albastru-violet, sunt încadrate în grupa principală albastră.

Pupezeaua înflorește
roșu-violet

Structura florilor

O floare este compusă din mai multe părți:

Multe flori își schimbă însă culoarea în timpul perioadei de înflorire. În astfel de cazuri, sau dacă flori din aceeași specie, având culori diferite, se află una lângă alta, este recomandat să căutați în toate grupele principale vizate.

Limba-boului înflorește
albastru-violet

Forme tipice ale florilor

Florile se mai pot identifica și după formă. Astfel, fiecare din cele cinci grupe, care cuprind florile după culoare, sunt subdivizate în alte subgrupe evidențiate prin desene schematice, care se regăsesc pe marginea paginilor în codul de culori. Desenele schematice simbolizează conturul tipic al florii și numărul de petale. În cadrul subgrupelor, părțile individuale ale unei flori pot fi prezente cu caracteristici diferite sau pot lipsi cu desăvârșire, astfel încât acestea prezintă o întreagă varietate de manifestări.

Flori cu cel mult 4 petale

cu **petale separate**,
cu sepale și petale;
Cakile maritima

Flori cu 5 petale

Corola fuzionată, **cu tub și vârfuri**; meișorul albastru

Corola fuzionată, în **formă de clopot**; mărăguna

Corola fuzionată, **întinsă plat**; *Solanum linnaeanum*

Flori cu mai mult de 5 petale sau flori în capitul

Floare cu **6 petale de același fel**; lăleaua sălbatică

Capitule numai cu **flori ligulate**; cicoarea

Capitule numai cu **flori tubulare**; șofrănelul

Capitule cu **flori ligulate și flori tubulare**; margareta

Flori cu două fețe simetrice

Floare **papilionată**; trifoiul alb

Floare **labiată**; salvia de câmp

Floare cu **pinten**; linarița

Floare **tip orhidee**; mâna Maicii Domnului

Dispunerea florilor pe tulpină

În afară de culoare și formă, dispunerea florilor pe tulpini este, de asemenea, importantă pentru identificarea acestora. Unele flori sunt solitare, altele formează grupuri structurate în mod caracteristic. Aceste inflorescențe se dezvoltă în special atunci când florile au înflorit pe deplin sau când primele dintre ele sunt pe cale să se ofilească ori s-au ofilit deja.

Spic

Multe flori sunt dispuse foarte des și fără codiță, de-a lungul capătului pedunculului; pătlagina

Spadice

Correspunde unui spic la care pedunculul în jurul căruia sunt dispuse florile este îngroșat și cărnos; obligeana

Racem

florile cu pedicel sunt adunate pe un peduncul; amăreala

Panicul

Inflorescența este mai mult sau mai puțin ramificată; sunătoarea

